

[Statsministeren.]
 tiget sig med den Tale, hvormed jeg paa Regeringens Vegne aabnede Rigsdagssamlingen, og i hvilken jeg angav det Program, som Regeringen agter at følge i denne Samling. Det ærede Medlem Hr. Stauning var meget misfornøjet med denne Tale baade med Hensyn til, hvad den indeholdt, og med Hensyn til, hvad den ikke indeholdt. Det er naturligvis beklageligt, men jeg tror, at det ærede Medlems og min Opfattelse af, hvad det danske Samfund i Øjeblikket trænger til, er saa forskellige, at jeg ikke vil være i Stand til at holde en Programtale, der tilfredsstiller det ærede Medlem. Jeg maa derfor af finde mig med den Kendsgerning, at Regeringens almindelige Politik ikke har Tilslutning hos det ærede Medlem og hans Parti, hvad jeg for øvrigt godt vidste i Forvejen, men dette behøver jo ikke at være ensbetydende med, at der ikke paa neutrale Omraader indenfor det almindelige Lovgivningsarbejde kan finde et Samarbejde Sted med alle Partier, derunder naturligvis ogsaa Socialdemokratiet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var heller ikke tilfreds med denne Tale, det ærede Medlem fandt, den var vag og udflydende. Ja, det er muligt, at Talen har sine Mangler, men det forekommer mig dog, at med Hensyn til at give Oplysninger om det Arbejdsprogram, Regeringen agter at følge, var Talen i hvert Fald lige saa koncis og klar som det ærede Medlems Tale med Hensyn til den Politik, som det konservative Folkeparti agter at følge.

Et enkelt Udtryk var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller overhovedet ikke i Stand til at forstaa, og han saa sig nødsaget til ligefrem at bede mig om at give en nærmere Forklaring af det. Det ærede Medlem var ikke Mand for at klare, hvad en „fordomsfri Realitetsdrøftelse“ har med Forsvarssagen at gøre. Naar dette Udtryk var anvendt i Programtalen, forekom det det ærede Medlem utvivlsomt, at det kun var brugt for at skjule en formodet Uoverensstemmelse indenfor Venstre. Denne Bemærkning synes jeg nu at det ærede Medlem godt kunde have sparet sig, den vidner noget om, at det ærede Medlem, saa ung han end er, allerede har deltaget i alt for mange Vælgermøder af den daarlige Slags; men naar det ærede Medlem spørger mig, hvad Ordene „fordomsfri Realitetsdrøftelse“ betyder, sætter han mig virkelig i en Forlegenhed af en egen Beskaffenhed, thi hvilke andre Ord

skal jeg sætte i Stedet; naar jeg skal være sikker paa, at de ligger indenfor det ærede Medlems Forestillingskreds. Mig forekommer det, at Ordene i og for sig er tydelige og vanskeligt kan omskrives til noget, der er mere tydeligt. Er der noget, Forsvarsspørgsmaalet herhjemme trænger til, er det netop, at man fra alle Sider gaar fordomsfrit til det, befriet for alle Fordomme, befriet for de Slagord og Forestillinger, som er Resultatet af to Slægtleds golde og uforsonlige Kamp om dette Spørgsmaal, og at man søger at faa fat paa det, der er Realiteten i denne Sag, for der er virkelig en Realitet i Forsvarsspørgsmaalet, en Realitet, der har noget at gøre med vort Lands frie og uafhængige Stilling blandt Nationerne. Det er ud fra denne Opfattelse, at Forsvarsministeren har fremsat det Lovforslag, der om faa Dage vil komme til 1ste Behandling her i Tinget. Men til alle de Politikere, der paa Forhaand har den Indstilling, at de, hvad der end bliver foreslaaet, vil svare: det er for meget, eller: det er for lidt, vil jeg tillade mig at sige, at de stikker endnu fast i den partipolitiske Udnyttelse af denne Sag, som vi har haft alt for meget af i Fortiden, og som jeg tror Befolkningens store Flertal er i Færd med at blive træt af. Jeg tror netop, vi trænger til alvorligt at overveje og overtænke, hvad de to Ord „fordomsfri Realitetsdrøftelse“ angiver.

Fra flere Sider har Privatbankens Forhold og Regeringens Stilling til den været gjort til Genstand for Omtale. Skønt jeg er af den Opfattelse, at den største Tjeneste, vi her fra Rigsdagens Side kan vise denne af det private Erhvervsliv paa en saa smuk og tiltalende Maade genrejste Bank, er at indskrænke Diskussionen om den til det mindst mulige, nødes jeg dog til at fremsætte nogle faa Bemærkninger; navnlig i Anledning af de af det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte Udtalelser. Det ærede Medlem var i allerhøjeste Grad utilfreds med den Adfærd, Regeringen havde udvist overfor Privatbanken. Regeringen burde være gaaet ind paa, hvad der af Bankens Venner blev krævet under de Forhandlinger, som gik forud for Bankens Lukning, og man fik egentlig det Indtryk, at det var det ærede Medlem ligegyldigt, hvad der blev forlangt — Regeringen skulde blot være gaaet ind paa det. Ja, saaledes lyder det nu, men hvis virkelig Regeringen var gaaet ind paa de fremsatte Krav, vilde det ærede Medlem saa have staaet